

[Tommy Dinesen]

Jeg lyttede selvfølgelig til hr. Svend Aukenes udtalelser her fra Folketingets talerstol bl.a. om demokrati. At vedtage en beslutning, uden at der bliver ændret et komma i loven, efter at der har været en debat i to måneder, er vel ikke demokrati. Ville man have sagt det samme, f.eks. hvis man vedtog, at nu skal vi i EF, og tog debatten bagefter? Det er der vist ikke nogen der ville sige var demokrati.

Dernæst vil jeg bede om dokumentation for, at en biltogstunnel er dyrere. Der er selvfølgelig nogle, der har sagt det, og det har man sagt i DSB, men en biltogstunnel var det, man først og fremmest selv regnede med i starten. Nu er det altså blevet dyrere. Der er imidlertid nogle, der har regnet på en biltogstunnelløsning, bl.a. CASA, og er kommet til det resultat, at den er billigere.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at vil man ikke have en biltogstunnel, kunne man have valgt en anden tunnel, som ikke havde forhindret vandgennemstrømningen. Det er jo netop det, som Socialdemokratiet og forligspartierne har gjort for Storebælt. Der er der ikke noget i vejen med den borede tunnel, bortset fra at tunnelmaskinerne ikke kan køre. Man ellers er idelen da god nok. Hvorfor er den så ikke god nok for Øresund?

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Der blev hældt en del vand ud af ørerne i de tre indlæg fra Socialdemokratiet her. Jeg vil efter en bemærkning til hr. J. K. Hansen koncentrere mig om hr. Svend Aukenes indlæg.

Den første bemærkning til formanden for Trafikudvalget gælder en dyb forundring over, at en formand for et folketingsudvalg refererer fra, hvad der sker på møderne, ved at fortælle, hvor mange gange et medlem er mødt til udvalgs møde. Det er groft, det er unormalt, og det må hr. J. K. Hansen stå til ansvar for i andre diskussioner end denne.

Dernæst vil jeg gerne stille hr. Svend Auken tre spørgsmål.

For det første: Hvorfor påtager Socialdemokratiet sig et medansvar for KV-regeringens sjuksk, måske bevidste forglemmelser, brudte løfter over for nabolande, dårlig administration, og hvad vi nu ellers har hørt Socialdemokraterne klandre regeringen for i de sidste dage? Hvorfor påtager Socialdemokratiet sig i dag et medansvar?

For det andet: Hvorfor synes Socialdemokratiet, at tiden er inde til at blive den sikreste støttepille for den svageste regering, som Danmark har haft i mands minde?

Det tredje spørgsmål handler om den indrømmelse, som Socialdemokraterne siger de fik vedrørende høringen. Første spørgsmål her er: Hvorfor skal beslutningen tages i dag og høringen komme bagefter, uden at Folketinget kan tage konsekvenserne af, hvad folk siger? Den anden del af det er: Hvad vil Socialdemokratiet sige til de mennesker, som i en høringsfase meget forståeligt siger, at de hverken vil have ødelagt Øresund eller Østersøen?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal være en bemærkning til hr. J. K. Hansen, som kritiserer mit udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne til hr. J. K. Hansen sige, at det jo har været klart helt fra starten, at mindretallets ønske om at få belyst alternative løsningsmodeller aldrig nogen sinde kunne imødekommes. Det har man jo sagt helt klart. Det er rigtigt, at man så kunne gå ind på regeringens og Socialdemokratiets betingelser og sige: Når man nu vælger en forkert løsning, hvordan kan vi så minimere det forkerte? Det har jeg imidlertid ikke ønsket; jeg har ikke ønsket at deltage i det skuespil, som Socialdemokratiet og regeringen har opført om den folkelige debat.

Det er rigtigt, at man har hørt på folk, og at der har været deputationer, og det er rigtigt, at man har justeret projektet, men efter min opfattelse er det ikke det rigtige projekt.

Det, mindretallet hele tiden har spurgt om, og som vi ikke kan forstå at vi ikke har kunnet få svar på, er: Hvorfor kan de alternative løsningsmodeller ikke lægges frem? Hvorfor kan de ikke udbydes i licitation?

Vi forstår, at det danske Socialdemokrati og regeringen er enige om at deponere deres beslutning i det svenske Socialdemokrati. Det er sådan set acceptabelt, men så må man også sige, at derved har man altså tilsidesat et dansk mindretal. Vi har i og for sig ikke bedt om noget som helst andet på nuværende tidspunkt end dog i det mindste også at få mulighed for at få vores forslag belyst på en sådan måde, at vi kunne tage en reel debat.

Det kunne da oven i købet være, at det ville føre til, at selv vi ville sige: Jamen alt andet lige